

'Miljø'-lobby er ansvarlig for rekordhøjt CO2-udslip

Den 17. oktober (EIRNS) – Tysklands manglende evne til at reducere dets udslip af kuldioxid siden de dristige løfter i 2015 på Paris-klimakonferencen – eller for så vidt siden 2009, inden man begyndte ændringen væk fra atomkraft – illustrerer bedraget med de frygtskabende “menneskeskabte klimaændringer” i rapporter fra FN's Mellestatslige Panel om Klimaændringer (IPCC).

Tyskland har omstillet mere aggressivt til såkaldte vedvarende energikilder, pr. indbygger end nogen anden større nation. De har siden 2017 investeret omkring 225 milliarder dollar i vind, sol, biobrændstof og geotermiske energikilder; og hvis borgernes ekstra elregninger – som nu løber op i mindst 50 milliarder dollar/år højere end for et årti siden – tilføjes, – er deres investeringer plus udgifter i vedvarende energi i størrelsesordenen 400 milliarder dollars. Men ved at “udfase” atomkraft og lukke sin eksisterende atomkraftflåde, har denne store investering ikke opnået noget mht. CO2-emissioner; i 2018 vil det svare til 2009-niveauet, og eksperterne anslår, at det efterfølgende vil overstige 2009-niveauet.

Havde landet investeret det samme beløb i løbet af det sidste årti i nye, tredje generations atomkraftværker, og samtidigt opretholdt den eksisterende flåde, kunne de hurtigt have installeret mere end 50 gigawatt kernekraftkapacitet og erstattet hele den kulfyrede og oliefyrede kapacitet. Hvor stor kunne reduktionen i Tysklands CO2-, CO- og NOx-emissioner have været, hvis det var blevet gjort?

Det samme gør sig gældende i resten af verden. Det går tilbage til sabotagen i slutningen af 1970'erne af hvad der havde været planerne – centreret i USA's atomindustri og Atomenergi-kommissionens “Atomer for Freds”-program—for at de

industrielle nationer skulle føre an i opbygningen af 5.000-7.000 reaktorer verden over.

I stedet har verdens kernekraftskapacitet endnu ikke nået 1.000 GW, og det er Kina, Indien og Rusland – alle under angreb fra IPCC, Verdensnaturfonden, Paris Climate Alliance osv. for afbrænding af kul – som årtier senere går forrest med at opbygge en ny atomkraftbaseret kapacitet.

Hvis der nu er 40 milliarder tons CO₂-udslip om året, er det den anti-nukleare miljø-lobbys ansvar, specielt efter den verdensomspændende frygtskabende promovring af det berygtede Hollywood-bedrag "China Syndrome" fra 1979 IPCC og Klimakonferencen i Paris er ansvarlige for disse emissioner. Præsident Donald Trumps tilbagetrækning fra Paris-klimaaf-talen var det rigtige at gøre for en amerikansk præsident, som vil beskytte og forbedre miljøet. Enhver "dekarbonisering" af vores produktion af el og varme må gøres med atomkraft. Alt andet er en ofring af industrialisering og menneskelige produktive kræfter – og en ofring af selve den menneskelige befolkning . Det gennembrud, der er brug for nu, er masseproduktion af små fjerde-generations modulære reaktorer (SMR'er), og at gå hurtigt fra design til prototype til produktion kræver samarbejde mellem de store atomkraftproducerende lande i et forceret program.

Dette er det væsentligste krav for iværksættelsen af et "Nyt Bretton Woods" valutasystem af USA, Rusland, Kina og Indien i, som vil stoppe international spekulation og fremme infrastrukturinvesteringer og vareeksport. Det var i perioden fra FDR's Bretton Woods, at storstilet eksport af atomkraft til udviklingslandene blev planlagt – men derefter stoppet af miljøbevægelsens svindel, og ved at det Britiske Imperium nedlagde Bretton Woods.